

Warszawa, dnia 16 lutego 2012 r.

Poz. 43

Inspektorat Wsparcia Sił Zbrojnych

**DECYZJA Nr 29/MON
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 14 lutego 2012 r.

w sprawie organizacji żywienia

Na podstawie § 1 pkt 8 lit. a i c oraz § 2 pkt 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1996 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. Nr 94, poz. 426) ustala się, co następuje:

1. Decyzja określa szczegółowe warunki organizacji i zabezpieczenia żywienia w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz kompetencje organów wojskowych w tych sprawach.
2. Użyte w decyzji określenia oznaczają:
 - 1) norma żywienia – określona w odrębnych przepisach ilość środków spożywczych przysługujących żołnierzowi w ciągu doby;
 - 2) wartość pieniężna normy żywienia – wartość środków spożywczych, w średnich cenach zakupu, wchodzących w skład zasadniczej lub dodatkowej normy żywienia;
 - 3) norma rzeczowa – określona ilość oraz rodzaj środków zaopatrzenia żywnościowego, niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania urzędu, pomieszczenia lub obiektu;
 - 4) wartość pieniężna normy rzeczowej – wartość środków zaopatrzenia żywnościowego, wchodzących w skład normy rzeczowej, liczonych w średnich cenach zakupu;
 - 5) gospodarka rozliczeniowa – system planowania i rozliczania kosztów żywienia oparty o wartości pieniężne norm żywienia lub faktyczne wartości zużytych środków spożywczych i wartości pieniężne norm rzeczowych;
 - 6) gospodarka materiałowa – system planowania i rozliczania zużycia środków zaopatrzenia żywnościowego oparty o normy żywienia lub normy rzeczowe;
 - 7) cena rozliczeniowa – cena ustalona dla środków spożywczych wycofywanych z zapasów wojska i przeznaczonych do spożycia, odpowiadająca cenie produktów świeżych, niezbędnych do przygotowania porównywalnego produktu lub potrawy;

- 8) dodatek wyrównawczy – różnica pomiędzy faktyczną wartością normatywnych środków spożywczych a wartością pieniężną danej normy żywienia;
 - 9) limit finansowy – iloczyn wartości pieniężnych i ilości norm żywienia wydanych w określonym czasie;
 - 10) ryczałt zaopatrzenia – limit rocznych nakładów jednostki wojskowej prowadzącej gospodarkę żywnościową, ustalony w oparciu o wartości pieniężne norm rzeczowych;
 - 11) równoważnik pieniężny – kwota wypłacana żołnierzowi w wysokości równej wartości pieniężnej przysługującej mu normy żywienia lub jej części;
 - 12) punkt żywienia kadry – wyodrębniona część stołówki wojskowej, w której realizuje się odpłatne żywienie osób według normy żywienia stosowanej w jednostce wojskowej prowadzącej gospodarkę żywnościową;
 - 13) stołówka wojskowa dla kadry – miejsce żywienia, w którym realizuje się odpłatne i bezpłatne żywienie żołnierzy zawodowych i innych osób w oparciu o wartościowe rozliczanie produkcji kuchennej;
 - 14) jednostka wojskowa prowadząca gospodarkę żywnościową – jednostka wojskowa realizująca żywienie oraz ewidencjonująca i rozliczająca koszty tego żywienia;
 - 15) stołówka okrętowa – miejsce żywienia będące integralną częścią okrętu, wydzielone pod względem technologicznym i dystrybucyjnym, w którym realizuje się żywienie osób zaokrętowanych oraz podjętych rozbitków;
 - 16) osoby uprawnione – żołnierze Wojska Polskiego, osoby zajmujące kierownicze stanowiska w Ministerstwie Obrony Narodowej, pracownicy wojska, członkowie korpusu służby cywilnej oraz inne osoby zatrudnione w Ministerstwie Obrony Narodowej i jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, a także żołnierze i przedstawiciele państw obcych przebywający służbowo w jednostkach wojskowych;
 - 17) tabela zamian środków spożywczych – ilość środków spożywczych możliwych do zastosowania w zamian za 100 gram zasadniczego środka spożywczego określonego wymiarem rzeczowym normy żywienia;
 - 18) polowa paczkowana norma żywienia (paczkowana racja żywnościowa) – określona, normami ustanowionymi przez Ministra Obrony Narodowej, ilość i asortyment środków spożywczych przysługująca żołnierzowi w ciągu doby, umieszczona w jednostkowym lub wspólnym opakowaniu.
3. Zaopatrywanie w środki spożywcze przeznaczone na zapasy wojska realizowane jest w systemie scentralizowanym, według uregulowań określonych w odrębnych przepisach. Środki spożywcze stosowane wyłącznie w bieżącym żywieniu zakupują regionalne bazy logistyczne lub jednostki wojskowe prowadzące gospodarkę żywnościową.
 4. Żywienie wojsk w czasie pokoju, z zastrzeżeniem pkt 7 i 8, odbywa się w systemie gospodarki rozliczeniowej. Podstawową formą stosowania norm żywienia jest żywienie w naturze.
 5. W systemie gospodarki rozliczeniowej, o której mowa w pkt 4:

- 1) na koniec roku kalendarzowego nie może wystąpić przekroczenie przysługującego limitu finansowego na wyżywienie oraz ryczałtu zaopatrzenia na sprzęt służby żywnościowej i środki czystości, higieny i estetyki przygotowywania i wydawania posiłków;
 - 2) w szczególnych przypadkach w żywieniu żołnierzy zawodowych i kandydatów na żołnierzy zawodowych, na zasadach określonych przez dowódcę jednostki organizującej żywienie, o których mowa w pkt 12 ppkt 4, dopuszcza się przygotowywanie według jadłospisu dekadowego mniejszej liczby poszczególnych posiłków niż wynika to z ilości osób uprawnionych, przy czym dla uprawnionych nie objętych jadłospisem zabezpiecza się w stołówce środki spożywcze w ilości co najmniej ekwiwalentnej; powstałe z tego tytułu oszczędności limitu finansowego przeznacza się na podniesienie jakości żywienia w kolejnych okresach rozliczeniowych albo na przygotowanie posiłków według odrębnego jadłospisu;
 - 3) niewykorzystany ryczałt zaopatrzenia w sprzęt służby żywnościowej powszechnego użytku oraz limit finansowy na środki czystości, higieny i estetyki przygotowywania i wydawania posiłków przechodzi na lata następne.
6. Środki finansowe na zabezpieczenie ryczałtów zaopatrzenia w sprzęt służby żywnościowej powszechnego użytku oraz środki czystości, higieny i estetyki przygotowywania i wydawania posiłków, wynikające z wartości pieniężnych norm rzeczowych, zapewniają właściwi dysponenci środków budżetowych.
 7. Żywienie w oparciu o polowe paczkowane normy wyżywienia (racje żywnościowe paczkowane) jest realizowane z zachowaniem ich normatywnych wymiarów rzeczowych i rozliczane w ramach określonych dla tych norm wartości pieniężnych. Dopuszcza się możliwość rozliczania grupowej polowej racji żywnościowej do pełnego najmniejszego zbiorczego opakowania.
 8. Żywienie według zasadniczej normy wyżywienia wojennej – 050 w czasie „P” i „W” jest realizowane z zachowaniem wymiaru rzeczowego i rozliczane według cen zakupu środków spożywczych wchodzących w skład tej normy.
 9. Zasadniczą normę wyżywienia operacyjną – 044 stosuje się w żywieniu osób uprawnionych, organizowanym poza granicami państwa, do czasu rozwinięcia żywienia opartego o bieżące dostawy żywności ze źródeł miejscowych lub rozpoczęcia żywienia w oparciu o międzynarodowy system zaopatrywania. Jej wartość pieniężną ustala się na podstawie cen zakupu środków spożywczych wchodzących w skład szczegółowego wymiaru rzeczowego normy.
10. Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych:
- 1) inicjuje tworzenie nowych norm wyżywienia żołnierzy bądź zmianę składu ilościowego i asortymentowego środków spożywczych zawartych w obowiązujących normach oraz realizuje związane z tym procedury legislacyjne;
 - 2) ustala szczegółowe wymiary rzeczowe norm wyżywienia na czas „P” i „W” oraz wymiary rzeczowe normatywów środków spożywczych utrzymywanych w zapasach wojennych;
 - 3) wprowadza w Siłach Zbrojnych RP tabele zamian środków spożywczych stosowanych w gospodarce rozliczeniowej czasu „P” i „W”;

- 4) ustala, we współpracy z Szefem Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia, szczegółowy wymiar rzeczowy norm karmy dla psów i karmy dla koni, a także określa ich wartości pieniężne;
- 5) ustala zakres przedmiotowy stosowania cen rozliczeniowych oraz określa ich wysokość;
- 6) opracowuje projekty:
 - a) aktów normatywnych w sprawie wyżywienia,
 - b) decyzji Ministra Obrony Narodowej w sprawie określenia wartości pieniężnej norm wyżywienia, w tym ich waloryzacji; waloryzacji obowiązujących wartości pieniężnych norm wyżywienia dokonuje się, gdy z prowadzonego monitorowania cen żywności wynika, że średni koszt żywienia wskazuje na ich przekroczenie o ponad 3%,
 - c) decyzji Ministra Obrony Narodowej ustalających asortyment i ceny rozliczeniowe produktów spożywczych objętych tymi cenami;
- 7) udziela zezwoleń na nieodpłatne żywienie osób uczestniczących okolicznościowo w ćwiczeniach i organizowanych przez wojsko przedsięwzięciach o szczególnym znaczeniu państwowym bądź wojskowym;
- 8) w wyjątkowych okolicznościach w celu dostosowania poziomu wyżywienia do wykonywanych zadań, przyznaje określony procent dodatkowej normy wyżywienia ogólnej – 110 oraz napojów – 160, na wniosek właściwego dowódcy jednostki wojskowej, przesyłany drogą służbową;
- 9) może upoważnić Szefa Służb Materiałowych Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych do udzielania zezwoleń, o których mowa w ppkt 7 i ppkt 8;
- 10) ustala zasady rozchodu żywności z zasobów wojska na potrzeby szkoleniowe i doświadczalne służby żywnościowej;
- 11) wprowadza, w ramach prób żywieniowo-użytkowych oraz na zaopatrzenie wojska, nowe środki spożywcze;
- 12) wprowadza do testowania projekty nowych norm wyżywienia żołnierzy;
- 13) określa, w uzgodnieniu z Dowódcą Sił Powietrznych oraz Dowódcą Marynarki Wojennej, zgodnie ze standardami międzynarodowymi, awaryjne normy wyżywienia i napojów przeznaczone na wyekwipowanie niektórych samolotów i tratw ratunkowych; wartości pieniężne tych norm ustala się w odpowiednim procencie wartości pieniężnej dodatkowej normy wyżywienia ogólnej – 110;
- 14) ustala system zlecania usług żywieniowych podmiotom gospodarczym, w uzgodnieniu z dowódcami rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódcą Garnizonu Warszawa oraz Komendantem Głównym Żandarmerii Wojskowej, Szefem Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia, Dyrektorem Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego i wyznacza jednostki wojskowe prowadzące gospodarkę żywnościową do jego realizacji;
- 15) jest organizatorem zdecentralizowanego systemu zaopatrywania w żywność przeznaczoną na bieżące żywienie, powierzając prowadzenie zakupów:
 - a) jednostkom wojskowym prowadzącym gospodarkę żywnościową,
 - b) regionalnym bazom logistycznym, w ramach regionalnego systemu zaopatrywania w środki spożywcze;

- 16) określa zasady i prowadzi monitorowanie cen żywności wchodzącej w skład norm żywienia żołnierzy, dokonuje analizy kształtowania się kosztów żywienia i oceny ich zgodności z obowiązującymi wartościami pieniężnymi norm żywienia;
 - 17) ustala w uzgodnieniu z dowódcami rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódcą Garnizonu Warszawa, Szefem Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia oraz Komendantem Głównym Żandarmerii Wojskowej metodykę utrzymania czasowo wyłączonych technologicznie stołówek wojskowych oraz zasady ich uruchamiania;
 - 18) w uzgodnieniu z dowódcą (szefem, komendantem, dyrektorem), o którym mowa w ppkt 14, wprowadza w celach szkoleniowych, w czasie ćwiczeń w wytypowanych jednostkach wojskowych, na ściśle określony czas, system gospodarki materiałowej w zakresie żywienia wojsk, określając w nim normy żywienia przewidziane na czas mobilizacji i wojny;
 - 19) na wniosek dowódcy (szefa, komendanta, dyrektora), o którym mowa w ppkt 14, zezwala, na okresowe stosowanie norm żywienia w sposób odmienny niż określają odrębne przepisy, co najmniej ekwiwalentny – w celu realizacji doraźnych zadań wymagających zmian w organizacji żywienia;
 - 20) ustala zasady gospodarki sprzętem służby żywnościowej powszechnego użytku oraz środkami czystości, higieny i estetyki przygotowania i wydawania posiłków, a także określa wartości pieniężne tych norm rzeczowych.
11. Dowódcy rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódca Garnizonu Warszawa, Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, Szef Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej oraz Dyrektor Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego mogą decydować o czasowym wyłączeniu lub uruchomieniu technologicznym obiektów stołówkowo-kuchennych.
12. Dowódcy jednostek wojskowych prowadzących gospodarkę żywnościową, jeśli obowiązujące przepisy nie stanowią inaczej, decydują o:
- 1) formach stosowania norm żywienia;
 - 2) rozwiązaniach organizacyjnych żywienia, uwzględniających potrzeby służby i miejscowe uwarunkowania;
 - 3) powołaniu punktu żywienia kadry lub stołówki wojskowej dla kadry;
 - 4) wprowadzeniu oraz o szczegółowych zasadach systemu organizacji żywienia, o którym mowa w pkt 5 ppkt 2, sposobach wykorzystania i rozliczania oszczędności limitu finansowego powstałego z tego tytułu;
 - 5) zleceniu usług żywieniowych innym podmiotom gospodarczym, w całości lub w części, doraźnie – w celu zabezpieczenia żywienia osób uprawnionych, jeśli względy organizacyjne lub techniczne nie pozwalają zrealizować tego przedsięwzięcia na bazie stołówki wojskowej;
 - 6) organizacji uroczystych posiłków żołnierskich w dniach określonych w odrębnych przepisach;
 - 7) udziale w uroczystych posiłkach, określonych w pkt 12 ppkt 6, przedstawicieli kombatantów, pracowników wojska, organów władzy administracji państwowej i samorządu terytorialnego oraz władz kościelnych – w ilości nie więcej niż 40 osób w skali roku, a ponadto w ilości do 10% składających przysięgę wojskową w trakcie uroczystego posiłku w dniu przysięgi wojskowej;

- 8) stosowaniu żywienia w naturze według jednakowej dla wszystkich normy żywienia, w razie występowania uprawnień żołnierzy do różnych norm żywienia, zgodnie z postanowieniami odrębnych przepisów;
 - 9) wypłacie „z góry” równoważników pieniężnych przysługujących żołnierzom w zamian za żywienie, wykonującym zadania stałe w warunkach uniemożliwiających korzystanie z posiłków w stołówce wojskowej;
 - 10) zastosowaniu dodatku wyrównawczego, o którym mowa w pkt 2 ppkt 8; dodatek ustala się na koniec miesiąca, gdy rzeczywisty koszt zakupu środków spożywczych, objętych szczegółowym wymiarem rzeczowym normy żywienia, jest wyższy o ponad 3% od obowiązującej wartości pieniężnej i po ogłoszeniu w rozkazie dziennym jednostki wojskowej prowadzącej gospodarkę żywnościową stanowi podstawę do zwiększenia za ten miesiąc przysługującego limitu finansowego; dodatek dotyczy jednostek wojskowych prowadzących gospodarkę żywnościową w ramach regionalnego systemu zaopatrywania w środki spożywcze;
 - 11) wnioskowaniu do dowódcy (komendanta, szefa, dyrektora), określonego w pkt 11, o czasowe wyłączenie lub uruchomienie technologiczne obiektu stołówkowo-kuchennego.
13. Dowódcy jednostek wojskowych prowadzących gospodarkę żywnościową odpowiadają w podległych im obiektach żywienia zbiorowego, w zakresie określonym w odrębnych przepisach, za:
- 1) realizację zadań związanych z wdrożeniem systemu Analizy Zagrożeń i Krytycznych Punktów Kontroli (Hazard Analysis and Critical Control Points - HACCP);
 - 2) pobieranie i przechowywanie próbek żywności.
14. Dowódcy wszystkich jednostek wojskowych odpowiadają za:
- 1) organizację żywienia podległych pododdziałów w czasie ćwiczeń i szkoleń prowadzonych poza miejscem stałej dyslokacji;
 - 2) wyszkolenie żołnierzy – kucharzy w zakresie praktycznych umiejętności przygotowania i wydawania posiłków.
15. W warunkach wymagających odrębnego planowania niektórych posiłków, w ramach zasadniczych norm żywienia, wartości pieniężne tych norm przeznacza się w części wynoszącej: 25% – na śniadanie, 10% – na drugie śniadanie, 40% – na obiad i 25% – na kolację. W żywieniu żołnierzy zawodowych i kandydatów na żołnierzy zawodowych dopuszcza się stosowanie innego podziału wynikającego z toku służby w jednostce wojskowej.
16. Osoby uprawnione mogą korzystać dodatkowo (ponad przysługujące im uprawnienia do bezpłatnego żywienia) z żywienia odpłatnego. Żywienie to może być organizowane w:
- 1) stołówce wojskowej dla kadry;
 - 2) punkcie żywienia kadry.
17. W sytuacjach uzasadnionych potrzebą przygotowania posiłków o standardzie odbiegającym od wynikającego z norm żywienia, mogą być one przyrządzane, w obiektach o których mowa w pkt 16, w oparciu o receptury potraw bez konieczności opracowywania jadłospisu.
18. Za żywienie, o którym mowa w pkt 16 i 17, osoby uprawnione wnoszą opłaty w wysokości:

- 1) obowiązującej wartości pieniężnej normy wyżywienia, bądź przypadającej na dany posiłek jej części, o której mowa w pkt 15;
 - 2) kosztów surowców zużytych do przygotowania posiłków według odrębnych jadłospisów;
 - 3) kosztów surowcowych wynikających z kartotek potraw w przypadku stosowania wartościowego rozliczania produkcji kuchennej;
- powiększone o wskaźniki kosztów pozasurowcowych.
19. Wskaźniki kosztów pozasurowcowych związanych z przygotowaniem posiłków, o których mowa w pkt 16 i 17, wynoszą w przypadku określonym w pkt 18:
- 1) ppkt 1 i 2 – 34% wartości pieniężnej zasadniczej normy wyżywienia szkolnej – 020 za całodienne wyżywienie jednej osoby z zastosowaniem podziału według procentowych wskaźników określonych w pkt 15;
 - 2) ppkt 3 – 34% wartości środków spożywczych zużytych do przygotowania potraw.
20. W uzasadnionych przypadkach, za zgodą dowódcy jednostki wojskowej prowadzącej gospodarkę żywnościową, z posiłków o których mowa w pkt 17, mogą korzystać osoby nie będące osobami uprawnionymi. Osoby te wnoszą opłaty w wysokości określonej w pkt 18 i 19, powiększonej o 50%.
21. W przypadku wnoszenia opłat, o których mowa w pkt 18 i 20, stosuje się przepisy ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, Nr 64, poz. 334 i Nr 134, poz. 780).
22. Ceny rozliczeniowe stosuje się do środków spożywczych przeznaczonych do spożycia w ramach rotacji zapasów żywności. Ceny te przyjmuje się do określania wartości wydanych do spożycia środków spożywczych dla rozliczania należnego limitu finansowego na wyżywienie.
23. Wielkości środków spożywczych przeznaczonych do spożycia w ramach odświeżania zapasów wojska, należy ustalać na poziomie niepowodującym obniżenia obowiązujących parametrów energetycznych i odżywczych norm wyżywienia oraz walorów organoleptycznych posiłków. Rotowane zapasy środków spożywczych przechowywanych w celach mobilizacyjnych i wojennych, których ilości przekraczają możliwości spożycia, mogą podlegać odsprzedaży poza wojsko, z uwzględnieniem postanowień zawartych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.¹⁾).
24. Żywnienie przedstawicieli państw obcych przebywających w jednostkach wojskowych w celach służbowych, a także zasady organizacji, finansowania i rozliczania wyżywienia uczestników ćwiczeń międzynarodowych, regulują odrębne przepisy.
25. Osoby zaokrętowane w celach służbowych na jednostkach pływających Marynarki Wojennej, podczas pobytu na morzu i w obcych portach, korzystają z bezpłatnych posiłków przysługujących załogom tych okrętów. Z takich posiłków korzystają również rozbitkowie podjęci przez jednostki pływające Marynarki Wojennej i Grupy Poszukiwawczo-Ratownicze.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w: Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 96, poz. 620, Nr 123, poz. 835, Nr 152, poz. 1020, Nr 238, poz. 1578, Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 185, poz. 1092, Nr 201, poz. 1183, Nr 234, poz. 1386, Nr 240, poz. 1429 i Nr 291, poz. 1707.

26. Zasady wypłaty równoważników pieniężnych przysługujących żołnierzom w zamian za wyżywienie regulują odrębne przepisy.
27. Podstawę do otrzymania wyżywienia albo równoważnika pieniężnego w zamian za wyżywienie stanowi rozkaz dzienny dowódcy macierzystej jednostki wojskowej lub jednostki, w której żołnierz czasowo wykonuje zadania, określający:
 - 1) wykaz imienny przyjętych lub skreślonych z wykazu żywionych;
 - 2) rodzaj przysługujących norm wyżywienia;
 - 3) formę stosowania norm wyżywienia;
 - 4) datę przyjęcia lub skreślenia z wykazu żywionych
28. W przypadkach nieprzewidzianych zmian stanów żywionych na jednostkach pływających Marynarki Wojennej przebywających poza portem macierzystym podstawę do otrzymania wyżywienia może stanowić rozkaz dzienny dowódcy jednostki pływającej.
29. Należności z tytułu równoważników pieniężnych oblicza się i zestawia w pododdziale, stosownie do norm i okresów, za które żołnierzom równoważnik ten przysługuje. W odniesieniu do żołnierzy niewchodzących organizacyjnie w skład pododdziałów, czynności te realizuje komórka organizacyjno-kadrowa macierzystej jednostki wojskowej lub jednostki, w której żołnierz czasowo wykonuje zadania. Ustalone należności weryfikuje:
 - 1) komórka materiałowa – pod względem prawidłowości zastosowanej wartości pieniężnej normy wyżywienia;
 - 2) komórka organizacyjno-kadrowa – pod względem zgodności z rozkazem dziennym i innymi dokumentami źródłowymi w odniesieniu do pododdziałów;
 - 3) pion głównego księgowego – pod względem formalno-rachunkowym.
30. Odpowiedzialnym za wykonanie decyzji jest Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych.
31. Traci moc decyzja Nr 561/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 6 grudnia 2007 r. w sprawie organizacji żywienia (Dz. Urz. MON Nr 24, poz. 249, z późn. zm.²⁾).
32. Decyzja wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *T. Siemoniak*

²⁾ Zmiany wymienionej decyzji zostały ogłoszone w Dz. Urz. MON z 2009 r. Nr 1, poz. 13 oraz z 2010 r. Nr 12, poz. 144, Nr 15, poz. 201 i Nr 17, poz. 233.